

Z hudební Prahy první třetiny 18. století – hudební tisk, Brentner, Morzin a Vivaldi

Václav Kapsa

Obraz (nejenom) hudební Prahy 18. století osciluje od představy významného centra, jehož hudební kultura se rozvíjí paralelně k bohaté stavební činnosti související s barokní přestavbou souměstí, až po představu provinčního a upadajícího města poškozeného nepřítomností panovnického dvora a neposkytujícího tvůrčím osobnostem – hudebníkům a skladatelům – dostatek příležitostí pro uplatnění svého umění. Přednáška se zaměří na první desetiletí osmnáctého století, která jsou současnými historiky pokládána za období relativního klidu a prosperity, a to na církevní a instrumentální tvorbu pražských skladatelů.

Výchozím bodem je tištěná sbírka církevních skladeb F. X. M. Wentzelyho *Flores verni*, v době svého vydání (1699/1700) již poněkud staromódní. Na poli hudebního tisku se dále profilují dva významní pražští skladatelé té doby – benediktin V. G. Jacob (*Anathema gratiarum*, 1714; *Acratismus pro honore Dei*, 1725) a J. J. I. Brentner (*Harmonica duodecatomeria ecclesiastica* op. 1, 1716, *Offertoria solenniora* op. 2, 1717, *Hymnodia divina* op. 3, 1719, *Horae pomeridianae* op. 4, 1720). Zatímco první reprezentuje svými skladbami spíše domácí tradici církevní tvorby, Brentnerovy sbírky představují recepci vlivů italské hudby, především Antonia Vivaldiho, která je v souladu s „vivaldiovskou horečkou“ patrnou i v dalších zemích severně od Alp (mj. Bach a Walther ve Výmaru, Drážďany atd.).

Na poli instrumentální hudby lze sledovat kompoziční recepci vivaldiovských impulsů především u skladatelů spjatých s kapelou hraběte Václava Morzina jako byli A. Reichenauer, Ch. Postel a F. Jiránek.